

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ НАУКОВОГО ТА ПРАКТИЧНОГО МАТЕРІАЛОЗНАВСТВА

УДК 691:69(477):355.01

Єча Р. В.,

*reginaecha2015@gmail.com, ORCID ID: 0009-0002-3787-9373,
студентка IV курсу кафедри харчових технологій,
Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара, м. Дніпро*

Новік Г. В.,

*anna.povik.82@ukr.net, ORCID ID: 0000-0003-4045-4878,
к.т.н., доцент кафедри харчових технологій,
Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара, м. Дніпро*

Савченко А. М.,

*savkalka3@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-2649-8412,
асистент кафедри харчових технологій,
Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара, м. Дніпро*

Фарієєв А. Г.,

*fara51289@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-5599-3017,
к.т.н., доцент, доцент кафедри харчових технологій,
Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара, м. Дніпро*

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ БУДІВЕЛЬНИХ МАТЕРІАЛІВ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННИХ ВИКЛИКІВ

Анотація. У статті розглянуто та проаналізовано сучасний стан виробництва будівельних матеріалів в Україні в умовах воєнних викликів та трансформаційних економічних процесів. Досліджено динаміку розвитку галузі у довоєнний період, коли будівельна індустрія демонструвала стабільне зростання, нарощування обсягів виробництва та зміцнення конкурентних позицій порівняно з імпортною продукцією. На основі статистичних даних охарактеризовано ключові підгалузі ринку, зокрема виробництво цементу, бетону, металевих виробів, теплоізоляційних матеріалів, полімерної продукції, деревних та керамічних матеріалів.

Особливу увагу приділено наслідкам повномасштабного вторгнення, яке спричинило руйнування логістичних ланцюгів, втрату виробничих потужностей, дефіцит енергоресурсів та зниження платоспроможного попиту. Визначено, що, незважаючи на суттєві труднощі, більшість вітчизняних виробників зберегли операційну діяльність, адаптували виробничі процеси до нових умов та намагаються мінімізувати кризові явища без втрати якості продукції. Проаналізовано структуру ринку та рівень його концентрації, що дозволяє оцінити потенціал галузі щодо забезпечення внутрішнього попиту в умовах післявоєнної відбудови.

Встановлено, що найбільш проблемною підгалуззю залишається виробництво листового скла через відсутність достатньої кількості спеціалізованих підприємств та залежність від імпортних поставок. Обґрунтовано необхідність реалізації інвестиційних проєктів зі створення нових виробничих потужностей як стратегічного напрямку зміцнення економічної безпеки держави. Окреслено ризики потенційного дефіциту окремих видів продукції у період масштабної реконструкції країни, зокрема цементу, бетону, ПВХ-профілю та мінераловатних утеплювачів, попит на які суттєво зростає після завершення воєнних дій.

У роботі також акцентовано увагу на можливостях використання принципів циркулярної економіки та міжнародного досвіду переробки будівельних відходів з метою часткового покриття потреб у матеріалах. Підкреслено, що розвиток внутрішнього виробництва, модернізація підприємств, впровадження інноваційних технологій та ефективна державна підтримка є ключовими чинниками забезпечення стійкості будівельної галузі. Зроблено висновок, що вітчизняна індустрія будівельних

матеріалів, попри складні умови функціонування, зберігає значний потенціал до відновлення та здатна стати фундаментом економічного зростання й повосної реконструкції України.

Ключові слова: будівництво, матеріали, відбудова, перспектива, виробництво.

Yecha R. V.,
reginaechea2015@gmail.com, ORCID ID: 0009-0002-3787-9373,
4th-year student, Department of Food Technology, Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro

Novik A. V.,
anna.novik.82@ukr.net, ORCID ID: 0000-0003-4045-4878,
PhD. in Tech., Associate Professor, Department of Food Technology, Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro

Savchenko A. M.,
savkalka3@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-2649-8412,
Assistant, Department of Food Technology, Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro

Farisieiev A. H.,
fara51289@gmail.com, ORCID ID: 0000-0002-5599-3017
PhD. in Tech., Associate Professor, Department of Food Technology, Oles Honchar Dnipro National University, Dnipro

DEVELOPMENT PROSPECTS OF UKRAINE'S CONSTRUCTION MATERIALS INDUSTRY UNDER WARTIME CHALLENGES

Abstract. *The article examines and analyzes the current state of construction materials production in Ukraine under conditions of wartime challenges and transformational economic processes. The study explores the dynamics of the industry's development in the pre-war period, when the construction sector demonstrated steady growth, increasing production volumes, and strengthening competitive positions compared to imported products. Based on statistical data, the key subsectors of the market are characterized, including the production of cement, concrete, metal products, thermal insulation materials, polymer products, as well as wood-based and ceramic materials.*

Particular attention is paid to the consequences of the full-scale invasion, which resulted in the disruption of logistics chains, loss of production capacities, energy shortages, and a decline in effective demand. It is determined that, despite significant difficulties, the majority of domestic manufacturers have maintained operational activity, adapted production processes to new conditions, and sought to minimize crisis phenomena without compromising product quality. The structure of the market and its level of concentration are analyzed, enabling an assessment of the industry's capacity to meet domestic demand in the context of post-war reconstruction.

The study identifies flat glass production as the most problematic subsector due to the insufficient number of specialized enterprises and dependence on imports. The necessity of implementing investment projects aimed at establishing new production facilities is substantiated as a strategic direction for strengthening the state's economic security. The risks of potential shortages in certain product categories during the period of large-scale reconstruction are outlined, particularly cement, concrete, PVC profiles, and mineral wool insulation materials, demand for which is expected to increase significantly after the end of hostilities.

The paper also emphasizes the potential of applying circular economy principles and international experience in construction waste recycling to partially address material shortages. It is argued that the development of domestic production, modernization of enterprises, implementation of innovative technologies, and effective state support constitute key factors in ensuring the resilience of the construction industry. The study concludes that, despite the extremely challenging operating environment, Ukraine's construction materials industry retains substantial recovery potential and is capable of becoming a fundamental driver of economic growth and post-war reconstruction.

Key words: construction, materials, reconstruction, perspective, production.

JEL Classification: L61, L16, R31

DOI: <https://doi.org/10.32782/2522-1221-2026-45-01>

Постановка проблеми. Будівництво є однією з базових галузей економіки, що безпосередньо впливає на розвиток промисловості, транспортної інфраструктури, житлового сектору та соціальної сфери. Для уникнення кризи та занепаду будівельної індустрії необхідно приділяти значну увагу виробництву промислових будівельних матеріалів, де у нинішній час значну частину займають виробництво цементу, збірного залізобетону та наповнювачів для бетону [1]. Повномасштабна агресія проти України спричинила глибоку рецесію у виробничому та торговельному секторах, руйнування логістичних ланцюгів, втрату фізичних активів і зміну структури споживчого попиту. Замість стратегій масштабування, підприємства зосередилися на збереженні залишків потенціалу та адаптації до нових реалій [2]. За оцінками Світового банку, сукупні потреби у відновленні України станом на початок 2024 року перевищують 480 млрд дол. США, причому значна частина витрат припадає на житлову та виробничу інфраструктуру [3]. За результатами оцінки RDNA4, загальна потреба України у відновленні після пошкоджень до кінця 2024 року оцінюється у понад \$524 млрд дол. США [3], що формує безпрецедентний попит на будівельні матеріали.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Серед науковців, що працювали над питанням стану промисловості будівельних матеріалів виділяють І. В. Білецького, В. І. Борейко, В. І. Воськало, Л. В. Григор'єва, Г. Дорошенко, П. Микитюк, А. Касич [1]. Ці вчені приділяли значну увагу стратегії розвитку будівельної індустрії, стану та перспективам розвитку індустрії виробництва будівельних матеріалів. Ці напрями з урахуванням викликів сьогодення, воєнного стану в Україні супроводжуються структурними та непередбачуваними змінами.

Як зазначає у своїй статті С. М. Трофімчук «сучасне виробництво будівельних матеріалів – це комплексна індустрія, яка нараховує більше двадцяти самостійних підгалузей, що утворює свій самостійний ринок» [1].

Дослідження адаптаційного потенціалу операторів ринку будівельних матеріалів України та систематизація чинників, що визначають вектор розвитку галузі в реаліях повномасштабного вторгнення, зумовлюють необхідність оцінки рівня конкуренції, яка посилилася внаслідок порушення логістичних ланцюгів постачання будівельної продукції та просторової трансформації попиту на об'єкти будівництва, спричиненої

безпековими факторами, що, своєю чергою, актуалізує дослідження структурних характеристик ринку будівельних матеріалів в Україні [4].

Міжнародні дослідження також підтверджують необхідність структурної модернізації української економіки. ОЕСД зазначає, що війна спричинила глибоку регіональну трансформацію виробничої активності та потребує нових інвестиційних механізмів відновлення [5]. У межах стратегії “Recovery and reconstruction of Ukraine” Європейська Комісія висвітлює ключові підходи до відбудови та підтримки України, визначає стратегічний напрям економічної стійкості – розвиток локального виробництва будівельних матеріалів [6].

Постановка завдання. Метою даної роботи є дослідження актуального стану та оцінка перспективних напрямків розвитку ринку будівельних матеріалів в Україні.

Виклад основного матеріалу дослідження. У матеріалах Київської школи економіки, зокрема в аналітичній праці «Структурні зміни та виклики в будівельній індустрії України: аналіз та прогнози» [7], представлено ґрунтовний огляд поточної ситуації на вітчизняному ринку будматеріалів із видокремленням його ключових характеристик та детермінант впливу. Слід зазначити, що і у цьому огляді, й у багатьох аналогічних роботах, окрема увага приділяється довоєнному стану галузі, впливу на неї подій, що відбуваються у державі через напад країни – агресора, та планами відбудови у повоєнні часи.

До початку повномасштабної агресії у 2022-му вітчизняна будівельна індустрія демонструвала впевнену висхідну траєкторію та мала значні резерви для масштабування. Офіційні звіти Держстату підтверджують, що за підсумками 2021 року вартість реалізованих проєктів наблизилася до позначки у 202 млрд грн. Це свідчило про реальне розширення ринку на 10,4 % порівняно з результатами попереднього сезону [7].

Оцінка стану ринку основних видів будівельних матеріалів, виконаний “Pro Consulting” за даними Державної служби статистики України, наведена в таблиці 1.

Вітчизняна індустрія цементу представлена підприємствами, чия конкурентоспроможність ґрунтується на чіткій спеціалізації. Промисловий потенціал ПрАТ «Кривий Ріг Цемент» дозволяє компанії забезпечувати великі обсяги поставок широкого спектру цементних сумішей. Паралельно з цим, ПрАТ «Івано-Франківськцемент»

Таблиця 1

Ринок будівельних матеріалів в Україні

Обсяг реалізації, млрд грн	2023	2024	6/2024	6/2025	2024/2025, %
Металеві вироби	14,4	17,2	7,5	9,1	22,4
Стінові матеріали	7,4	8,0	4,0	4,3	7,6
Скло	3,8	3,8	2,0	1,9	-5,0
Цемент	22,2	27,0	12,3	15,7	28,1
Теплоізоляція	7,0	8,8	3,9	4,4	11,8

* Джерело: Державна служба статистики України; оцінка Pro-Consulting

демонструє високий рівень диверсифікації портфеля, володіючи унікальною нішею – монопольним виробництвом покрівельного шиферу без вмісту азбесту, що виділяє підприємство серед конкурентів.

Компанія SEMARK активно впроваджує інвестиційні програми з модернізації виробництва та розширення діяльності, зокрема у сфері виготовлення бетону й залізобетонних виробів.

ПрАТ «Дікергофф Цемент Україна» спеціалізується на випуску спеціальних марок цементу та цементу для житлового будівництва [7].

Ринок бетонних матеріалів в Україні відзначається динамічним розвитком і високим рівнем конкурентоспроможності, що зумовлено широкою номенклатурою продукції та значним територіальним охопленням.

Зміна обсягу виробництва та споживання бетонних сумішей в Україні за період 2018–2024 років наведена на рисунку 1.

Провідні учасники ринку, зокрема Асоціація «Промислово-будівельна група Ковальська» та ТОВ «Гранд Бетон», володіють потужною виробничою базою й формують стабільний попит

завдяки різноманітному асортименту та сучасному технологічному оснащенню.

Водночас спеціалізовані підприємства, такі як ПП «Смерека», завдяки гнучкості виробництва та варіативності продукції, ефективно задовольняють потреби окремих сегментів ринку. У цілому ринок характеризується високою інтенсивністю конкуренції, що стимулює безперервне вдосконалення виробничих процесів і розширення асортименту, забезпечуючи його стійкий розвиток та адаптацію до потреб будівельної галузі [7].

Ринок керамічних матеріалів України вирізняється значним потенціалом розвитку, завдяки таким виробникам, як ТОВ «Керамейя», ПрАТ «Роздільський керамічний завод», Дніпровський завод будівельних матеріалів.

Різноманітність асортименту та наявність суттєвого експортного потенціалу свідчать про конкурентоспроможність вітчизняних виробників на міжнародному ринку.

Фундаментом для забезпечення довгострокової стабільності керамічного виробництва в Україні виступає наявність автономних ресурсних потужностей, що наочно демонструє кейс Березанського

Рис. 1. Виробництво та споживання бетонних сумішей у 2018–2024 роках в Україні [1]

* Джерело: складено іншим автором [1]

заводу «Керамік». Саме інтенсивне суперництво між гравцями ринку виступає каталізатором технологічного оновлення та покращення властивостей товарів, що дозволяє вітчизняним виробникам ефективно інтегруватися у світовий економічний простір. Водночас системні капіталовкладення в індустріальні новації та активна експансія на зовнішні торговельні майданчики залишаються критично важливими детермінантами успішної трансформації галузі [7].

Такі підприємства, як група «Ковальська», «БЕТОНЕНЕРГО», ТДВ «Хмельницькзалізобетон», Березовицький комбінат, Білоцерківський завод забезпечують широкий спектр продукції, включно з панелями, плитами перекриття та стіновими елементами, реалізують сучасні технологічні рішення задля інтенсифікації виробничих процесів та впровадження механізмів раціонального управління ресурсними затратами [7].

Дослідження ринку полімерних матеріалів в Україні свідчить про його стабільне зростання, зумовлене підвищенням споживчого попиту. Серед основних чинників такого розвитку – екологічна безпечність полімерних матеріалів, зокрема їх придатність для використання в системах питного водопостачання, що сприяє розширенню сфери застосування як у промисловому, так і в житловому будівництві. Невелика маса полімерних виробів спрощує процеси транспортування та монтажу, що додатково стимулює їх активне впровадження в різних галузях.

Провідні учасники ринку, зокрема Global Engineering, Українська Полімерна Компанія (УПК), Gamaplast Ukraine та Metalplast, зміцнюють свої конкурентні позиції шляхом гармонійного поєднання преміальних характеристик продукту з активним впровадженням наукомістких розробок та формуванням цілісної екосистеми сервісного обслуговування споживачів [7].

Приблизно 14 підприємств забезпечують виробництво 100 тис. тонн ПВХ-профілю на рік. Ринок характеризується високим рівнем концентрації: три провідні виробники забезпечують близько 80 % загального обсягу виробництва. Інші компанії, зокрема «Еліт-Пласт», «Віал-пласт», «Алюпласт» та інші, належать до сегмента малих виробників і формують решту 20 % ринку. Вони орієнтовані на задоволення специфічних запитів споживачів та обслуговування локальних ринків, що сприяє розширенню асортименту й забезпеченню доступності ПВХ-профілю на всій території України [7].

На сьогодні вітчизняна індустрія мінераловатних утеплювачів представлена дев'ятьма виробничими майданчиками, чий сукупний потенціал сягає позначки у 35 млн м² готової продукції щороку. Ринковий ландшафт відзначається надвисокою концентрацією капіталу: ключову роль відіграють черкаський завод «Техно» (структурний підрозділ чеської групи Sweetondale) та житомирське ТОВ «Обіо». Саме ці два гіганти акумулюють у своїх руках понад 90 % загальнодержавного випуску мінеральної вати. Решта ринкової частки розподілена між групою менших підприємств, серед яких «Кнауф Інсулейшн Україна», «Ізоват», «Сен-Гобен Ізвер» та інші (зокрема «Термолайф», «Ековата»). Попри відносно невеликі обсяги, ці суб'єкти забезпечують необхідну ринкову диверсифікацію, закривають локальні потреби регіонів та пропонують споживачам ширшу лінійку альтернативної теплоізоляції [7].

Ринок деревних матеріалів в Україні характеризується динамічним розвитком, що значною мірою зумовлено діяльністю великих міжнародних компаній, зокрема SWISS KRONO Україна, Kronospan, Fundermax Україна та групи EGGER, Kastamonu Україна, які володіють потужною виробничою базою та активно інвестують у покращення виробництва [7].

Результати експертного аудиту «Локалізація відновлення в Україні», проведеного зусиллями ДП «Укрпромзовнішекспертиза» та ГО «Інститут Міжнародних Економічних Досліджень» (за сприяння USAID), підсвітили критичну проблему: повну відсутність у країні потужностей із випуску листового скла. Окрім цієї стратегічної прогалини, виявлено невідповідність наявного виробничого потенціалу майбутнім запитам ринку в чотирьох ключових категоріях: цемент, бетон, ПВХ-профілі та мінераловатні утеплювачі. Прогнозований обсяг попиту під час масштабної відбудови суттєво перевищує поточні можливості вітчизняних заводів.

Таким чином, експертні оцінки підтверджують, що вітчизняний комплекс будматеріалів здатен забезпечити до 90 % внутрішнього попиту, за умови стабільного енергоживлення. Критичною точкою залишається дефіцит листового скла, необхідного для скління величезних площ пошкоджених будівель. Проте галузь демонструє динаміку: на стадії реалізації вже перебувають інвестиційні проекти зі зведення заводів із випуску скла, сухих сумішей та автоклавного газобетону [7].

З урахуванням дефіциту матеріалів та масштабів руйнувань у країні, увага також буде приділятися можливості відновлення й використання матеріалів зі зруйнованих споруд, де у нагоді також стане й міжнародний досвід.

Багато держав приділяють увагу повторному використанню та переробці будівельного сміття.

Практика поводження з демонтованими матеріалами в країнах ЄС свідчить про високу ефективність моделей циркулярної економіки. Безумовним лідером є Нідерланди, де рівень ретилізації сягає 90 %, за ними йдуть Бельгія (87 %) та Данія (81 %). Дещо нижчі, проте значні показники демонструють Велика Британія (45 %), Фінляндія (43 %) та Австрія (41 %). Успіх цих держав базується на створенні такого нормативно-правового поля, де промислова переробка будівельного брухту є фінансово привабливішою порівняно з витратним депонуванням на полігонах.

Варто зауважити, що ідеї вторинного використання ресурсів мають глибоке історичне коріння. Зокрема, у повоєнній Польщі залишки зруйнованої Варшави не утилізували як сміття, а перетворили на цінний ресурс для відновлення міста. Будівельні завали використали для формування ландшафтних пагорбів та гідротехнічного укріплення берегової лінії Вісли в районі залізничного вузла «Варшава Гданська».

Висновки і перспективи подальших досліджень у даному напрямі. Повномасштабна війна спричинила різку ерозію попиту на продукцію будівельного призначення, змусивши ринок адаптуватися до екстремальних умов. На тлі загальної стагнації видокремлюються нові зони зростання. Центр споживчої активності змістився у відносно безпечні регіони України, де внутрішня міграція стимулює зведення нового житла та соціальних об'єктів.

Водночас основою стабілізації галузі залишається сектор відновлення. Державні та приватні ініціативи з реконструкції зруйнованих потужностей, що спираються на солідну іноземну фінансову підтримку, поступово стають головним джерелом замовлень для виробників будматеріалів.

Значна частка таких проектів здійснюється за кошти донатів, що сприяє оперативному виконанню робіт, водночас знижуючи передбачуваність фінансового забезпечення.

Сьогодні будівельний сектор України виступає не просто галуззю економіки, а ключовим

фундаментом для відновлення зруйнованого війною житлового простору та об'єктів критичного значення. У реаліях безпрецедентних викликів особливої ваги набувають інноваційні технологічні рішення. Мова йде про впровадження інтегрованих підходів, що охоплюють повний життєвий цикл об'єктів – від прогресивного BIM-проекування та енергоефективного зведення до предиктивного управління та експлуатації нерухомості будь-якого призначення.

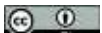
Вектор подальшого поступу та темпи відродження галузі залишаються прямою похідною від тривалості воєнних дій, масштабів завданих збитків та ефективності майбутньої деокупації територій.

ЛІТЕРАТУРА

1. Трофімчук С. М. Оцінка стану та прогнози структурних змін в індустрії виробництва будівельних матеріалів України. *Modern Economics*. 2025. № 51. С. 225–234. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V51\(2025\)-30](https://doi.org/10.31521/modecon.V51(2025)-30)
2. Голюк В. Я., Нерянова, І. В. Сучасний стан і перспективи розвитку українського ринку будівельних матеріалів. *Економіка та суспільство*. 2024. № 68. DOI: [10.32782/2524-0072/2024-68-70](https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-68-70)
3. World Bank, Government of Ukraine, European Union, United Nations. *Ukraine Fourth Rapid Damage and Needs Assessment (RDNA4)*, February 2022 – December 2024. World Bank Group, 2025. URL: <https://hdl.handle.net/10986/42908> (дата звернення: 30.01.2026).
4. Шандрівська О. Є., Кулик А. О. Аналіз ринку будівельних матеріалів в контексті економічної нестабільності. *Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення та проблеми розвитку*. 2025. № 1 (13). С. 256–274. DOI: <https://doi.org/10.23939/smeu2025.01.256>
5. Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD). *OECD Economic Surveys: Ukraine 2025*. OECD Publishing, Paris, 2025. URL: <https://doi.org/10.1787/940cee85-en> (дата звернення: 30.01.2026).
6. European Commission. *Recovery and reconstruction of Ukraine*. European Commission, 2024. URL: https://commission.europa.eu/topics/eu-solidarity-ukraine/eu-assistance-ukraine/recovery-and-reconstruction-ukraine_en (дата звернення: 30.01.2026).
7. Структурні зміни та виклики в будівельній індустрії України: аналіз та прогнози : аналітичний звіт / Київська школа економіки ; Європейська бізнес асоціація. Київ, 2024. 111 с.

REFERENCES

1. Trofimchuk S. M. Otsinka stanu ta prohnozy strukturnykh zmin v industrii vyrobnytstva budivelnykh materialiv Ukrainy. *Modern Economics*. 2025. № 51. S. 225–234. DOI: [https://doi.org/10.31521/modecon.V51\(2025\)-30](https://doi.org/10.31521/modecon.V51(2025)-30)
2. Holiuk V.Ia., Nerianova, I. V. Suchasnyi stan i perspektyvy rozvytku ukrainskoho rynku budivelnykh materialiv. *Ekonomika ta suspilstvo*. 2024. № 68. DOI: [10.32782/2524-0072/2024-68-70](https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-68-70)
3. World Bank, Government of Ukraine, European Union, United Nations. (2025). Ukraine Fourth Rapid Damage and Needs Assessment (RDNA4), February 2022 – December 2024. World Bank Group. URL: <https://hdl.handle.net/10986/42908> (date of application: 30.01.2026).
4. Shandrivska O.Ie., Kulyk A. O. Analiz rynku budivelnykh materialiv v konteksti ekonomichnoi nestabilnosti. *Menedzhment ta pidpriemnytstvo v Ukraini: etapy stanovlennia ta problemy rozvytku*. 2025. № 1 (13). S. 256–274. DOI: <https://doi.org/10.23939/smeu2025.01.256>
5. Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD). OECD Economic Surveys: Ukraine 2025. (2025). OECD Publishing, Paris. URL: <https://doi.org/10.1787/940cee85-en> (date of application: 30.01.2026).
6. European Commission. Recovery and reconstruction of Ukraine. (2024). European Commission. URL: https://commission.europa.eu/topics/eu-solidarity-ukraine/eu-assistance-ukraine/recovery-and-reconstruction-ukraine_en (date of application: 30.01.2026).
7. Strukturni zminy ta vyklyky v budivelnii industrii Ukrainy: analiz ta prohnozy : analitychnyi zvit / Kyivska shkola ekonomiky; Yevropeiska biznes asotsiatsiia. Kyiv, 2024. 111 s.

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

Дата першого надходження статті до видання: 17.02.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 16.03.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 08.05.2026